

РЕШЕНИЕ

№ 4013

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1108** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на помощник-частен съдебен изпълнител (ЧСИ) З. А. П. против отказ, обективиран в писмо изх. № 2551/20.12.2022г. на председателя на С. адвокатски съвет (САС). Ответникът чрез процесуалния си представител и в писмено становище излага доводи за недопустимост на жалбата, а по съществуто ѝ я намира неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, по изложените по-долу съображения. Разгледана по същество, тя е основателна.

С разпореждане на ЧСИ от 24.10.2022г. по изп. дело № 20228400400870 (л.22 от делото) е изпратено искане до САС за посочване на адвокати, вписани в Националния регистър за правна помощ, който да бъдат назначени за особени представители на съделителите В. С. Д. и М. С. Д.. Производството пред ЧСИ е било образувано по изпълнителен лист от 08.08.2022 г. по гр. д. № 53846/2019 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), II-ро ГО, 113-ти състав. В производството по изпълнение е изнесен на публична продажба собствен недвижим имот, при съответни квоти за И. С. И., В. С. Д. и М. С. Д.. За вторите двама съделители била изпълнена процедурата по призоваване с трикратни посещения на адресите и залепване на уведомявания по чл.

47, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). С разпореждане на ЧСИ от 05.10.2022 г. (л.19) било определено възнаграждение на особените представители в размер на по 200 лв., по реда на чл.10, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредбата), в редакцията ѝ преди измененията от ДВ бр.88/04.11.2022г. При определяне на възнаграждението ЧСИ взел предвид, че в производството пред него е необходимо процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнително дело, с предмет извън посочените в т. 2 и 3 на цитираната т.4, какъвто е и случаят за изнасяне на публична продан на делбен имот.

Разпореждането на ЧСИ е било представено с писмо на жалбоподателя, с вх. рег. № 6249/25.10.2022г. на САС (л.23). С оспореното писмо изх. № 2551/20.12.2022 г. на председателя на САС е постановен отказ по направеното искане по съображения, че възнаграждението на особените представители следва да бъде определено по реда на чл. 7, ал. 2 от Наредбата, съобразно стойността на имота. С последващо разпореждане на ЧСИ от 21.12.2022г. (л.32) възнаграждението е определено в посочения размер и с уведомителни писма съответно изх. № 76 и № 77 от 04.01.2023г. на САС за горепосочените двама съделители са били определени адвокати, които да бъдат назначени за техни особени представители. Обстоятелствата, последващи постановяването на оспорения акт, се явяват извън предмета на настоящия спор и поради това не следва да се обсъждат. Произнасянето по всяко от направените от ЧСИ две искания се явява отделна административна услуга по смисъла на § 1, т.2, б. „в“ от Допълнителната разпоредба на Закона за администрацията. Удовлетворяването на второто искане е ирелевантно за спора, доколкото в случая предмет на съдебен контрол е постановеният отказ по първото искане и при неговите параметри, а именно, при определеното възнаграждение за особените представители в размер на по 200 лв.

Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за ЧСИ (ЗЧСИ), помощник-частният съдебен изпълнител може да извършва всички действия от компетентността на ЧСИ. Искането, по което е постановен процесният отказ, е направено от жалбоподателя - помощник-ЧСИ, видно от съдържанието на писмо вх. рег. № 6249/25.10.2022г. на САС. Жалбоподателят е вписан като помощник на ЧСИ рег. № 840 по Регистъра на ЧСИ, видно от справка на адрес: <https://www.bcpea.org/bg/register/840>. Ето защо и предвид § 8 от Преходните и заключителни разпоредби на АПК следва да се приеме, че жалбоподателят има правен интерес от оспорването. Съдът в настоящия състав не споделя изразеното от страна на ответника становище, че индивидуален административен акт представлява решение № 1620/07.12.2022г. на САС, а не писмо изх. № 2551/20.12.2022г. на председателя на САС, както е заявено в жалбата. Видно от представения протокол № 28/2022 от заседание на САС, проведено на 07.12.2022г. (л.69-70), председателят на съвета е изложил обстойни съображения относно приложимата според него разпоредба при определяне размера на възнаграждението на особените представители. След единодушно гласуване САС приел решение № 1620, което гласи: „По повод постъпило искане от съдебен изпълнител М. Ц. за определяне на особен представител по дело № 870/2022 г., възлага на адвокат Д. М. да изготви от името на адвокатския съвет мотивирано писмо-станoviще с аргументите защо в случая е приложима разпоредбата на чл.10, т.2 от Наредбата № 1 на ВАДвС за минималните размери на адвокатските възнаграждения“. При това му съдържание, постановеното решение се свежда до възлагане на адв. Д. М. да изготви

писмо-становище с изложените аргументи. Решението не обективира волеизявление по искането на жалбоподателя. С оглед обстоятелството, че впоследствие му е изпратено писмо изх. № 2551/20.12.2022г. на САС, подписано от председателя на съвета, следва да се приеме и, че с решението от 07.12.2022г. е възложено изготвяне на проект на писмото и това решение се явява вътрешнослужебен акт. Едва изпратеното писмо изх. № 2551/20.12.2022г. на председателя на САС обективира отказ по направеното искане и се явява индивидуален административен акт, неблагоприятен за адресата. Поради това, последният има правен интерес от оспорването, който не отпада при последващото определяне на особени представители, тъй като то е направено по следващо искане, а не процесното.

Неоснователен е и доводът за просрочие на жалбата. Съгласно чл.88, ал.5 от Закона за адвокатурата (ЗА), решенията на адвокатския съвет могат да се обжалват в 14-дневен срок от деня на заседанието по реда на чл. 7 от същия закон. На първо място, тази разпоредба на специалния закон е неприложима в случая, тъй като се отнася до решенията на адвокатския съвет, които се обявяват пред адвокатската колегия – чл.88, ал.4 ЗА. Решенията не са достъпни публично, съгласно справка на адрес: <https://www.sak-sas.bg/bg/a/protokol-27-ot-07122022-g>. Ето защо, дори да се приеме, че жалбоподателят е следвало да оспори решението на САС от 07.12.2022г., то същото не му е било надлежно съобщено, а съответно, срокът по чл.149, ал.1 АПК не е започнал да тече. На второ място, по изложените по-горе съображения, индивидуалният административен акт, постановен по искането на жалбоподателя за извършване на административна услуга, представлява отказът, обективиран в писмо изх. № 2551/20.12.2022г. на председателя на САС. Не се установява дата на съобщаването му на жалбоподателя, по-ранна от подаване на жалбата и поради това следва да се приеме, че тя е подадена в законоустановения за това срок.

Съгласно чл.10 от Наредбата в приложимата ѝ редакция, за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнително дело възнаграждението е съответно: 1. за образуване на изпълнително дело - 200 лв.; 2. за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания до 1000 лв. – 200 лв., и за вземания над 1000 лв. – половината от съответното възнаграждение по чл. 7, ал. 2, т. 2 – 7; 3. за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнително дело, което има за предмет въвод или опразване на недвижим имот – половината от съответните възнаграждения по чл. 7, ал. 2 на база стойността на имота; 4. за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнително дело, което има за предмет действия извън посочените в т. 2 и 3 – 200 лв.; 5. за обжалване на действията на съдебен изпълнител – 200 лв., а когато жалбата се разглежда в открито заседание – 300 лв.; същото възнаграждение се дължи и на процесуалния представител на длъжника. Тъй като в случая заявената необходимост от особени представители за двама от съделителите не обективира хипотеза измежду посочените в т.1, 2, 3 и 5, следва да се приеме, че приложима е действително т.4 и в разпореждането на ЧСИ от 24.10.2022г. правилно е било определено на по 200 лв. Препращане към чл.7, ал.2 от Наредбата е направено изрично в т.2 и т.3 от чл.10 на Наредбата. След като такова препращане не е налице в т.4, в чиито текст изрично са изключени случаите по т.2 и т.3, няма основание да се приеме, че е приложимо определянето на размера на възнаграждението съобразно стойността на интереса по чл.7, ал.2 от Наредбата. Съгласно чл.46, ал.1 от Закона за

нормативните актове, разпоредбите на последните се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. Систематичното и логическо тълкуване на цитираните разпоредби в случая налага извода, че по искането с вх. рег. № 6249/25.10.2022г. на САС правилно е било определено възнаграждение по 200 лв. Не се установяват, нито се твърдят обстоятелства, годни да обосноват извод за липса на предпоставки за определяне на особени представители по искането, направено с вх. рег. № 6249/25.10.2022г. на САС. Ето защо, не е било налице основание за постановяване на процесния отказ.

Предвид изложеното и като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че процесният отказ е издаден в установената форма от компетентен орган. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но отказът не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Тъй като по изпълнителното дело са били определени особени представители, връщане на преписката за ново произнасяне се явява лишено от предмет.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в писмо изх. № 2551/20.12.2022г. на председателя на С. адвокатски съвет.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: